

WOJEWODA MAZOWIECKI

SPN-II.7515.15.2019

Warszawa, dnia 16.09.2019r.

DECYZJA Nr 3079 /2019

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku - Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2018 roku, poz. 2096 ze zm.) oraz art. 8 m z dnia 29 czerwca 1963 roku o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (jednolity tekst: Dz. U. z 2016r., poz. 703) po rozpatrzeniu odwołania Burmistrza Miasta i Gminy Piaseczno od decyzji Starosty Piaseczyńskiego nr 231/2019 z dnia 27 maja 2019 r. znak GEK.6621.2374.2018.JN w sprawie odmowy uznania za mienie gromadzkie nieruchomości oznaczonej jako działka ewidencyjna nr 690 o powierzchni 0,21 ha z obrębu 0006 Bogatki, gmina Piaseczno

- utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję Starosty Piaseczyńskiego

WYWIESZONO NA TABLICY OGŁOSZEŃ

dnia 27.09.2019r.

zdjęto dnia

UZASADNIENIE

HK
podpis

Pełnomocnik Burmistrza - Naczelnik Wydziału Inwestycji Miasta i Gminy Piaseczno wnioskiem z dnia 17 maja 2016 r. wystąpił do Starosty Piaseczyńskiego o stwierdzenie, na podstawie przepisów art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, że nieruchomość oznaczona jako działka ewidencyjna nr 690 o powierzchni 0,21 ha z obrębu 0006 Bogatki, gmina Piaseczno, stanowi mienie gromadzkie.

Z uzasadnienia wniosku wynika, że powyższa nieruchomość, użytkowana jest przez mieszkańców miejscowości Bogatki, jako ogólnodostępna droga. Do wniosku zostało dołączone oświadczenie czterech mieszkańców wsi Bogatki mówiące, że nieruchomość będąca przedmiotem wniosku była drogą ogólnie dostępną.

Decyzją nr 231/2019 z dnia 27 maja 2019 r. znak GEK.6621.2374.2018.JN Starosta Piaseczyński orzekł, że w/w nieruchomość nie stanowi mienia gromadzkiego.

Z uzasadnienia decyzji wynika, że w wyniku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego nie odnaleziono dokumentów potwierdzających, iż w/w nieruchomość stanowiła mienie gromadzkie.

Od w/w decyzji odwołanie w dniu 6 czerwca 2019r. złożył Burmistrz Miasta i Gminy Piaseczno. W uzasadnieniu odwołania podniósł, że wprawdzie dla przedmiotowej nieruchomości nie odnaleziono żadnych dokumentów, które mogłyby stanowić postawę ujawnienia własności Skarbu Państwa lub gminy, jednak w aktach sprawy znajdują się oświadczenia najstarszych mieszkańców wsi Bogatki potwierdzające, że przedmiotowa działka istniała już przed wojną i była wykorzystywana przez ogół mieszkańców.

Przy piśmie z dnia 10 czerwca 2019r. Starosta Piaseczyński przekazał Wojewodzie Mazowieckiemu odwołanie Burmistrza Miasta i Gminy Piaseczno wraz z aktami sprawy.

Odwołanie zostało wniesione w ustawowym terminie.

Po rozpatrzeniu odwołania i zbadaniu akt sprawy, organ orzekający stwierdził, co następuje:

Od 1 stycznia 2016r. obowiązuje znowelizowana ustawa z dnia 29 czerwca 1963r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (Dz. U. z 2016r., poz. 703). Zgodnie z art. 8 ust. 1 tej ustawy starosta jest organem właściwym do wydania decyzji w zakresie ustalenia, które spośród nieruchomości, o których mowa w art. 1 ust. 2 i 3 ustawy, stanowią mienie gromadzkie.

Stosownie do art. 8 m. ustawy, w postępowaniu administracyjnym organem wyższego stopnia, w rozumieniu ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. – Kodeks postępowania administracyjnego, w stosunku do starosty jest wojewoda. Zatem Wojewoda Mazowiecki, jako organ wyższego stopnia, jest organem właściwym do rozpatrzenia przedmiotowego odwołania.

Rozstrzygnięcie przedmiotowej sprawy uzależnione jest od wyjaśnienia, czy wnioskowane grunty w chwili wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych stanowiły mienie gromadzkie.

Ustawodawca w art. 1 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych określił, że wspólnotami gruntowymi podlegającymi zagospodarowaniu w trybie i na zasadach określonych w tej ustawie są nieruchomości rolne, leśne i obszary wodne:

- 1) nadane w wyniku uwłaszczenia włościan i mieszczan-rolników na wspólną własność, we wspólne posiadanie lub do wspólnego użytkowania ogółowi, pewnej grupie lub niektórym mieszkańcom jednej albo kilku wsi;
- 2) wydzielone tytułem wynagrodzenia za zniesione służebności, wynikające z urządzenia ziemskiego włościan i mieszczan-rolników, na wspólną własność, we wspólne posiadanie lub do wspólnego użytkowania gminie, miejscowości albo ogółowi uprawnionych do wykonywania służebności;

- 3) powstałe w wyniku podziału pomiędzy zespoły mieszkańców poszczególnych wsi gruntów, które nadane zostały przy uwłaszczeniu włościan i mieszczan-rolników mieszkańcom kilku wsi na wspólną własność, we wspólne posiadanie lub do wspólnego użytkowania;
- 4) użytkowane wspólnie przez mieszkańców dawnych okolic i zaścianków oraz należące do wspólnot urbarialnych i spółek szalańniczych;
- 5) otrzymane przez grupę mieszkańców jednej lub kilku wsi na wspólną własność i do wspólnego użytkowania w drodze przywilejów i darowizn bądź nabyte w takim celu;
- 6) zapisane w księgach wieczystych (gruntowych) jako własność gminy (gromady), jeżeli w księgach tych istnieje wpis o uprawnieniu określonych grup mieszkańców gminy (gromady) do wieczystego użytkowania i pobierania pożytków z tych nieruchomości;
- 7) stanowiące dobro gromadzkie (gminne) będące we wspólnym użytkowaniu na terenach województw rzeszowskiego, krakowskiego oraz powiatu cieszyńskiego województwa katowickiego.

Stosownie do art. 1 ust. 2 tej ustawy oprócz wspólnot gruntowych podlegają zagospodarowaniu w trybie i na zasadach określonych w ustawie także nieruchomości rolne, leśne i obszary wodne, stanowiące mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów o zarządzie takim mieniem, jeżeli przez dzień wejścia w życie tej ustawy były faktycznie użytkowane wspólnie przez mieszkańców wsi.

Od zasady wynikającej z art. 1 ustawa wprowadza wyjątek, o którym mowa w art. 3 ustawy. Zgodnie z jego treścią, nie zalicza się do wspólnot gruntowych nieruchomości lub ich części określonych w art. 1 ust. 1, jeżeli przed dniem 1 stycznia 2011 r. zostały prawnie lub faktycznie przekazane na cele publiczne lub społeczne albo też do dnia 31 grudnia 1962 r., a w przypadku lasów i gruntów leśnych do dnia 30 września 1960 r., zostały podzielone na działki indywidualne pomiędzy współuprawnionych bądź uległy zasiedzeniu.

W celu uznania danej nieruchomości za mienie gromadzkie organ obowiązany był ustalić stan prawny tejże nieruchomości istniejący przed dniem wejścia w życie ustawy, a w szczególności fakt przynależności nieruchomości do istniejących w okresie do 1933 r. do 1954r. gromad jako jednostek samorządu terytorialnego, mających osobowość prawną i będących podmiotami praw. Po spełnieniu powyższej przesłanki, konieczne jest jeszcze ustalenie, czy nieruchomość była faktycznie użytkowana wspólnie przez mieszkańców wsi. Nadmienić należy, że przewidziana w art. 8 ust. 1 powołanej ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. decyzja ma charakter deklaratoryjny i poświadcza stan prawny ustalony w dniu wejścia w życie tej ustawy, tj. 5 lipca 1963 r. Przy czym w zakresie mienia gromadzkiego uznanie to nie musi być oparte

na prawie majątkowym, lecz przede wszystkim na zagospodarowaniu (użytkowaniu) nieruchomości stanowiących mienie gromadzkie.

Rozpatrując odwołanie Burmistrza Miasta i Gminy Piaseczno należy zauważyć, że postępowanie dowodowe przeprowadzono zdaniem organu odwoławczego w sposób prawidłowy. Starosta w swojej decyzji w sposób wyczerpujący odniósł się do zapisów ewidencji gruntów, przeprowadził analizę dokumentów znajdujących się w archiwum Wydziału Geodezji i Katastru Starostwa Powiatowego w Piasecznie oraz wystąpił do Archiwum Państwowego w Warszawie oraz jego oddziału w Grodzisku Mazowieckim z pytaniem czy znajdują się dokumenty potwierdzające, że przedmiotowa nieruchomość stanowiła mienie gromadzkie. Archiwa poinformowały, że nie odnaleziono dokumentów wskazujących, że przedmiotowa działka stanowiła mienie gromadzkie. Ponadto w aktach sprawy znajduje się wykaz mienia gromadzkiego znajdującego się na terenie powiatu Piaseczno przyjęty do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego pod nr P.1418.2019.61. Został on zlecony w wykonaniu postanowień uchwały Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie z dnia 24 sierpnia 1965 r. w sprawie usprawnienia zarządu mieniem gromadzkim. W wykazie tym nie figuruje nieruchomość będąca przedmiotem niniejszego postępowania.

Mając na względzie całokształt opisanych okoliczności orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

POUCZENIE

Zgodnie z art. 53 i 54 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. 2016, Nr 718 ze zm.) skargę na niniejszą decyzję można wnieść za pośrednictwem tutejszego organu do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

Otrzymują:

1. Burmistrz Miasta
i Gminy Piaseczno
ul. Kościuszki 5
05-500 Piaseczno

z up. WOJEWÓDZKI MIAZOWIECKIEGO
Krzysztof Łuba
Dyrektor Wydziału Skarbu Państwa
i Nieruchomości

2. Starosta Piaseczyński
ul. Chyliczkowska 14
05-500 Piaseczno
3. Pani Agnieszka Grzegorek
Sołtys wsi Bogatki
ul. Królewska 25
05-502 Bogatki
4. aa.

